

gümnaasiumiharidusega Ingel Voog, kavatses tõsiselt siirduda suurele maaile, kuid mitte selklustust „onne ja prints“ osuma, vaid selleks, et teostada suuremaid igatsusi — teha midagi oma väikes, ainelises viletsuses manduva kodusare heaks. Ootamatult saabus saarele salikond ajakirjanikke pealmehe „Ohtulehe“ juurest. Ingel ja tema sõbratar Veski-Tiin on tutvunud nendega ühes Kurressaare panisoonis. Ajakirjanike tulek ei ole pärselt juhus, vaid peatoimetaja Kaselaan on erilisel soovinnud külastada saart, kus tema noore üliõpilasena on veetud ühe hiiusa ja romantilise suve. Kuna nooremad mehed siirduvad kiikakuni-taridaga kõrtis tantsima, jääb Kaselaan vestlema Ingel Voogiga. Ingel on talle sümpaatne haruldase sarnasuse tõttu kellegi kalil kadunnuga. Kuna peatoimetaja näib olevat lahke ja sõbralik inimene, palub Ingel Voog endale kohta toimetuses. Mõninga puiklemise järele Kaselaan nõustub, kuna talle tundub, et Inglis peitub enam väärtuslikku kui teistes tema-taolistes tüdrukutes. Kaselaane vastuhüüdnud mõistab aga valesti toimetuse sekretär Ülo Aas ja solvab tahlikult Inglit, lootes, et tüdruk tema käitumisest hirmutatuna loobub mõttest pääseda ajakirjanike sekka. Samal ajal saabuvad merelt oodatud kalurid ja kuigi vahpeal saarenoied on sidamilikult sõbrustanud inimmeestega, unustatakse nood nüüd sedamaid. Kõlanahtvas võtab juubeldades vastu kalurid, kelle võrgud täna on täis saaki. Ajakirjanikud peavad lahkuma kõigest tähele-pandanatult.

I v a a t u s .

Järgneval kevadtalvel, „Ohtulehe“ toimetuses, 1. pilt korrektauris. Korrektoire vestlusest selgub, et Ingel Voog siiski on sügisel asunud ajalehe juurde tööle, kuna samal ajal toimetuse sekretär Aas, olles oma sügisel välismaarasil jäänud sõja jalgu, on hakanud oma lehele sõja-kirjasaatjaks läänarindelt. Toimetuses asendab teda praegu Ingel Voog. See tekitab toimetuse naistes muidugi paksu verd, kuna arvatakse, et Ingel teeb karjääril vaid selle tõttu, et ta on peatoimetaja sõbratar. Oodatakse põnevusega tagasi Aasa. Aas on teel koju kohanud Brts-selis sõjapõgenikku, „Ohtulehe“ peakirjuri Somnenvaldi tiitart Karinilt ja temaga kihlunud. 3. pildis näeme toimetuseruumi, kus „lehetegemine“ parajasti on lõppemas. Ka siin oodatakse Aasa, eriti ärevuses on Ingel Voog. Toimetuses ilmub äkitselt Karin Somnenvald, misama tuju-kusest, et näha, millistes oludes tema peigmees seni töötas. Ka teda üllatab, et Aasa asendab naine, kes toimetuse tül alles sügisel, ja ka tema naiselik kadetus oletab Inglit edu taga midagi kahlast. Parata-matult juhtub nii, et mõlemad naised ütlevad teineteisele teravusi. Karin Somnenvaldi äsitusel hakkab Ingel järsku mõlema ajakirjanike pressi-ballile minemise. Tal ei ole aga parajasti küllalt raha ja nii palub ta ühe korrektoori endale käendajaks ning ostab kleidi võlgu. Tema äraolekul saabub toimetuse Aas ja asub peatoimetaja kabinetis lõpe-tama üht vestet. Peatoimetaja Kaselaan on hetkeks üksi toimetuse ruumis ja võtab vastu telefonikõne kaubamaist, kust tahetakse saada täpsenaid andmeid Ingel Voogi kohta. Kuuldes, milles asi seisab, lubab haasidamlik toimetaja isiklikult õlendada Inglit arve, sest ta tahab, et neiu pääseks takistamatult ballile, kõrgi Karin Somnenvaldi kiuste. Seda telefonikõnet kuulab pealt korrektor Virve, õel tüdruk, kes Inglit ei sall. Järgneb peatoimetaja ja Aasa kohtamine. Peatoimetaja jutustab Aasale Ingel Voogi andekusest ja edust, püüdes Aasa lepitada Ingliga kui võisolejaga tööalal. Aasale aga Inglit toimetuses viibimine ei meeldi ja esimesel kokkupuutumisel annab ta tüdrukule seda tunda. Aasa veste pärast tulebki noorte vahel kokkupõrge, mida aga katkestab Karin telefonikõne. 4. pildis Ingel võtab korrektauruumis vastu oma sõbratari kodusarealt, koolitüdruku Veski-Tiinu, kes salaja on põgenenud pealmehe, et siin pressiballil kohata oma „armastust“, „Ohtulehe“ karika-turisti Jüri Põldmaad. Vaest Tiint tabab aga suur pettumus. Ingel ei taha koolitüdruku lasta ballile ja keeldub karmilt igasugusest abist.

Õnneks kohab aga Tiinu Jürit ja saab tema niikaugelt, et ta ise lubab teda vial ballile, muidugi Inglit teadmata. Lõbus paarlike lahku, et segamatult septiseda oma „sõjanõu“. Korrektauri tuleb Aas ja palub Inglit andestust oma järsu käitumise pärast. Ka Ingel vaban-dab, kuna temagi vahtluses ei olnud täiesti erapoolte. N-melt on temale Aasa poolt ülesõstetud vallasemade küsimus eriti õrn koht. Ta ei ole ise küll vallaslaps, kuid teab külajuttude kaudu, et ta ei kannu oma õige isa nime. Ena nooruse eksimus puudutab valussalt tema enesetunnet. Nii lepitavdi noored ja lahkuvad töölt suurimas sõpruses. Pärsnt seda kohe helistab Karin Somnenvald ja kuuleb fooksupositi, et tema peigmees on lahkunud Ingel Voogiga, olles aga veerand tundi varem keeldunud kohtamast temaga — ajapuudusel

II v a a t u s .

Ajakirjanike pressiball. Peatoimetaja Kaselaan jagab heldesti loose neiuksitele, kuid kogu aeg hoidub ta peamiselt Ingel Voogi lähedusse. See riivab Ülo Aasa, kes oletab, et vananev toimetaja Inglile teatud tagamõtetega läheneb. Kuid tema enda sõprus Ingel Voogiga ei meeldi tema pruudile ja Karin annab „kalurimeele“ väga teravalt mõista, et tema koht ei ole „seltskonnas“. Rahu ei anna kadedale tüdrukule ka Inglit tõesti ilus ja hinnaline kleit, ta lihtsalt ei usu, et „tindiste sorme-dega tippmannselt“ selle ise ostis. Aas teeb, mis tema võimuses, et levedendada pruudi teravusi, ning solvatud Ingel nõustub siiski jääma ballile. Samal ajal otsib karikatürist Põldmaa suure murega oma Veski-Tiint, kellele ta rahapuudusel ei saanud õgel ajal järele sõia ja kes kodust oli kadunud. Tiinu on aga kavalal kombel osanud tulia ballile rikka mulgiperemehe Pultisreaga ja lasab Jürit nüüd armukade-duses sipelda. Ometi ei lase nad mõlemad kaua rikkuda oma balliroomu ja lepitavad peatselt. Järgnev pilt kujutab daamide tuba. Seal kurdub direktoriproua Somnenvald ühele sõbratarile, et ta on pettunud Karini kihluses kehuva ajakirjanikuga. Pealegi firdib kergemeelne Karin ballil kellegi kahtase tüübiga, kes ilmselt ei näi kuuluvat „seltskonda“. Ena kahtlused hajutab aga Karin ise, seletades, et „kahtlane tüüp“ on hoopis parun Otto v. Himmelstern, vanast ja kuulsast balti parunite soost. Ta annab mõista, et kihlust Aasaga on kerge katkestada ja selle asemel tuleb võtta parem vastu paruni kopsjad, kuna seiklusimüüsidele tüdur-targem võtta parem kaudu avaneb võimalus „ümberasumiseks“. Naiste seltskonnas tuleb nüüd jutu alla Ingel Voogi kahtlaselt hinnaline kleit. Nüüd segab end jutuajamise korrektor Virve. Tema on ju „õnna kõr-vaga kuulnud“, et Kaselaan Inglile ostis mainitud kleidi. Nüüd on Karinil relv käes. Daamid siirduvad Kuu-kohvikusse vaatama balletti. Pärsnt ettekandeid leivavad ühes vaikes nurgakeses teineteise lõplikult. Tiinu ja Jüri. Suures ballisaalis esineb Ingel Voog, lauldes oma kodu-nurga rahvalaulu „Kalurimeisest“. Tema ettekanne on seda hingestatam, et ta tahmatult on armanud. Aasasse ega suuda seda enam salatagi, et See aga ei meeldi peatoimetaja Kaselaanle, kes õigustatult arvab, et Aasa ja Inglit sõprus seltskonnas äratub ehameldivarat tähelepanu. Aas ei ole mitte asjatuult tuntuud ja rikka neiu kihatud peigmees. Mõlema mehe vahel tuleb sellepärast kokkupõrge. Konflikt jääb aga esialgu lahendamata, kuna nad mõlemad tahmatult settuvad pealt kuulma, kuidas parun Himmelstern Karinile teeb abileusiduse ja peale selle veel ühe kergemeelsemat laadi ettepaneku. Solvatud ja vihane Aas võtab oma pruudi käsile, too aga jääb seisukorra peremeheks sellela, et tung B alatuult kallale Inglit isikule. Samal ajal ilmub Ingel ning nüüd heidab Karin talle lausa näkku süüdistuse, et ta on peatoimetaja Kase-laane armuke. Tõendusks on ju Kaselaane ostetud hinnaline kleit. Inglit vastuväitide ei usu keegi, kuna Kaselaan ise otekohe asja selgi-tada ei suuda. Pettunud ja vihane Aas jättab tüdruku sinnapaika. Ka Ingel on valussasti pettunud, eriti Kaselaanes, kelles ta uskus leidnud